

Gaza: Dowód na Dolus Specialis / Mens Rea dla Ludobójstwa

Nawet najbardziej zagorzali obrońcy Izraela nie zaprzeczają już, że jego działania w Gazie spełniają próg dla zachowań ludobójczych – *actus reus* zgodnie z Konwencją o Zapobieganiu i Karaniu Ludobójstwa z 1948 roku. Całe rodziny zostały eksterminowane, infrastruktura niezbędna do życia została celowo zniszczona, a podstawowe potrzeby zostały systematycznie odmawiane ponad dwóm milionom ludzi. Pozostaje pytanie – to, które odróżnia ludobójstwo od „zwykłej” masowej zbrodni – dotyczące intencji: Czy Izrael dokonał tych czynów z *zamiarem zniszczenia*, w całości lub częściowo, ludności palestyńskiej w Gazie, jako takiej?

Konwencja o Ludobójstwie nie określa, jak udowodnić tę intencję (*dolus specialis*). Jednak międzynarodowe orzecznictwo to czyni. Od Trybunałów Norymberskich po Międzynarodowy Trybunał Karny dla Rwandy (ICTR) oraz w przełomowych orzeczeniach Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości (ICJ), sądy konsekwentnie uznawały, że **intencję można wywnioskować**. Standardy obejmują:

- **systematyczny charakter** samych czynów,
- **publiczne lub prywatne oświadczenia** urzędników rządowych,
- **potwierdzenie** poprzez ideologię, propagandę lub brak działań w celu zapobiegania podżeganiu.

Niniejszy esej stosuje te same standardy. Pokazuje, że działania Izraela w Gazie spełniają prawną definicję ludobójstwa – nie tylko przez skalę zniszczenia, ale przez **nieprzerwaną linię ideologiczną**: stulecie eliminacyjnej retoryki od wczesnych przywódców syjonistycznych po współczesnych ministrów. To nie jest niedawna aberracja, ale kulminacja długotrwałego projektu politycznego.

Izrael spełnia **co najmniej cztery z pięciu** zakazanych czynów wymienionych w Artykule II Konwencji o Ludobójstwie, a prawdopodobnie wszystkie pięć, poprzez interpretację teleologiczną w dobrej wierze. Jednak to **dziesiątki lat bezkarnego podżegania, instytucjonalna normalizacja ideologii supremacji** oraz **kodyfikacja polityki unicastwienia** – najbardziej wyraźnie zilustrowana listem Knesetu z 2024 roku – czynią intencję jednoznaczną.

Przestępstwo ludobójstwa nie wymaga od sprawców deklarowania ich celu – ale w tym przypadku oni to zrobili.

Konwencja o Ludobójstwie: Kryteria Prawne i Pięć Zakazanych Czynów

Zgodnie z **Artykułem II** Konwencji o Ludobójstwie, ludobójstwo oznacza:

Każdy z następujących czynów dokonanych z zamiarem zniszczenia, w całości lub częściowo, grupy narodowej, etnicznej, rasowej lub religijnej, jako takiej:

1. Zabijanie członków grupy;
2. Powodowanie poważnych obrażeń ciała lub psychicznych członków grupy;
3. Celowe narzucanie grupie warunków życia obliczonych na doprowadzenie do jej fizycznego zniszczenia, w całości lub częściowo;
4. Wprowadzanie środków mających na celu zapobieganie narodzinom w obrębie grupy;
5. Przymusowe przenoszenie dzieci grupy do innej grupy.

Działania Izraela w Gazie wyraźnie spełniają **cztery z pięciu** kryteriów bez wątpliwości, a prawdopodobnie piąte poprzez interpretację teleologiczną.

Ustalanie Dolus Specialis: Precedensy Prawne i Standardy Dowodowe

Prawo międzynarodowe uznaje wiele form intencji ludobójczej:

- **Wyrażna:** Oświadczenia lub dokumenty otwarcie deklarujące zamiar zniszczenia.
- **Wnioskowana:** Z systematycznych czynów skierowanych przeciwko grupie.
- **Potwierdzona:** Poprzez propagandę, ideologię lub brak działań w obliczu podżegania.

Precedensy obejmują:

- **Akayesu (ICTR):** Intencję można wywnioskować z kontekstu i skoordynowanych działań.
- **Krstić (ICTY):** Masakra w Srebrenicy została zaklasyfikowana jako ludobójstwo pomimo ograniczonego zakresu.
- **Bośnia przeciwko Serbii (ICJ):** Państwa mają obowiązek **zapobiegać i karać** podżeganie; intencję można wywnioskować z powtarzającej się bezczynności.

Izrael nie tylko nie zapobiegł podżeganium – **zinstytucjonalizował je i nagroził**.

Dolus Specialis Wnioskowany z Działań Przeciwko Normom Historycznym

Intencja ludobójcza (*dolus specialis*) może być wnioskowana z systematycznego postępowania, zwłaszcza gdy tak przytłaczająco kieruje się przeciwko chronionej populacji cywilnej. Postępowanie Izraela w Gazie, nawet w jego własnych ramach, znacznie przewyższa wszystko, co widziano w nowoczesnej wojnie. W każdej dziedzinie – celowanie w cywilów, niszczenie infrastruktury, tonaż materiałów wybuchowych i czas trwania

oblężenia – działania Izraela wyróżniają się jako historycznie ekstremalne i prawnie potępiające.

Celowe Ataki na Cywilów

Nawet według **wewnętrznych ocen IDF**, niedawno ujawnionych prasie, **83% zabitych w Gazie to cywile, a prawie połowa to dzieci**. Ta liczba jest potępiająca nie tylko ze względu na swoją skalę, ale dlatego, że pochodzi od samego IDF – aparatu wojskowego znanego z klasyfikowania każdego mężczyzny w wieku bojowym jako „bojownika” i rutynowego twierdzenia o „powiązaniach z Hamasem” bez dowodów. Ten poziom śmierci cywilów przewyższa wszystkie współczesne konflikty, w tym Afganistan, Irak i Syrię, gdzie odsetek ofiar cywilnych był znacznie niższy.

Jednym z najbardziej statystycznie niepodważalnych wskaźników celowego ataku jest **masowe zabijanie dziennikarzy**. Do połowy 2025 roku **ponad 250 dziennikarzy** zostało zabitych w Gazie od 7 października 2023 roku. To więcej niż w **jakimkolwiek innym konflikcie w zarejestrowanej historii**, w tym w wojnach światowych i wieloletnich powstaniach. Wskaźnik śmiertelności dziennikarzy w Gazie przekracza **130 rocznie**, podczas gdy w większości wojen liczba ta ledwo przekracza jednocyfrowe wartości. W kategoriach statystycznych daje to **z-score ponad 96**, co czyni przypadkowy wypadek matematycznie nieprawdopodobnym. W połączeniu z całkowitym zakazem Izraela dla zagranicznej prasy w Gazie, mocno sugeruje, że te zabójstwa nie są przypadkowe, ale systematyczne – mające na celu **uciszenie świadków**.

Bezprecedensowe Zniszczenie Infrastruktury Cywilnej

Gaza jest dzisiaj najbardziej systematycznie zniszczonym środowiskiem miejskim na Ziemi. Zdjęcia satelitarne i raporty terenowe z agencji ONZ, organizacji praw człowieka i Światowej Organizacji Zdrowia potwierdzają, że **ponad 70% wszystkich budynków cywilnych** – domy, mieszkania, szpitale, szkoły, meczety, tereny rolnicze – zostało zniszczonych lub uczynionych niezdatnymi do zamieszkania. Samo **celowanie w szpitale** nie ma współczesnego odpowiednika: dziesiątki głównych placówek były wielokrotnie atakowane, w tym **Al-Shifa, Al-Quds, Nasser i Kamal Adwan**, z wieloma całkowicie zrównanymi z ziemią.

Instalacje odsalania wody, ośrodki oczyszczania ścieków, panele słoneczne, piekarnie i konwoje karetek również były systematycznie atakowane. W kontekście, w którym Gaza jest odcięta bez możliwości importu kluczowych zasobów, to zniszczenie nie jest jedynie taktyczne – stanowi **celowe narzucanie warunków życia obliczonych na zniszczenie** ludności, w całości lub częściowo.

Międzynarodowi obserwatorzy, w tym **ONZ, WHO, IPC i WFP**, jednogłośnie stwierdzili, że **głód jest używany jako broń wojenna**, co jest jawnym naruszeniem międzynarodowego prawa humanitarnego i cechą charakterystyczną zachowań ludobójczych.

Tonaż Materiałów Wybuchowych Przewyższa Wszystkie Historyczne Precedensy

Pomiędzy październikiem 2023 roku a połową 2025 roku Izrael zrzucił na Gazę około **100 000 ton materiałów wybuchowych**. To około **siedem razy** siła bomby zrzuconej na Hiroszimę. I podczas gdy bombardowania **Londynu, Drezna i Tokio** trwały lata lub miały miejsce podczas wojen totalnych, zniszczenie Gazy miało miejsce w zaledwie **18 miesięcy**, na ograniczonym obszarze mniejszym niż **jedna trzecia wielkości Londynu**.

Nigdy w historii współczesnej tak gęsto zaludnione centrum populacji – i tak odcięte – nie było poddane tej skali siły ognia. Nawet podczas bombardowań ogniowych II wojny światowej nie zadano takiej skali zniszczenia pojedynczej enklawy z **brakiem możliwości ucieczki** dla cywilów.

Najdłuższe, Najbardziej Całkowite Oblężenie w Historii Współczesnej i Starożytnej

W ciągu historii oblężenia zazwyczaj obejmowały przynajmniej minimalną linię życia dla przetrwania. Podczas nazistowskiego oblężenia **Leningradu** (1941–44) Związek Radziecki dostarczał pomoc miastu przez **Jezioro Ładoga**. W **Stalingradzie** (1942–43) zaopatrzenie i posiłki przeprowadzały się przez **rzekę Wołgę** pod ostrzałem. Nawet w **Sarajewie** (1992–96) tunele przemysłowe i **mosty powietrzne ONZ** umożliwiały przepływ żywności, leków i cywilów, choć z trudnościami.

W przeciwieństwie do tego, **oblężenie Gazy jest całkowite**. Od 2007 roku Izrael kontroluje wszystkie granice, przestrzeń powietrzną i dostęp do morza, odmawiając importu żywności, paliwa, leków i materiałów budowlanych. Od **października 2023 roku** blokada eskalowała do **całkowitego oblężenia**: brak wjazdu lub wyjazdu, brak działających przejść granicznych, brak korytarza powietrznego i brak humanitarnej linii życia. Nawet **piekarnie, panele słoneczne i obozy namiotowe** były celowo bombardowane. W **marcu 2025 roku** rząd Izraela potwierdził swoją politykę „zerowego wjazdu” towarów, wyraźnie obejmującą żywność i wodę.

Gaza posiada rekord **najdłuższego nieprzerwanego oblężenia w historii współczesnej** (18 lat) oraz **najbardziej całkowitego oblężenia kiedykolwiek udokumentowanego**, starożytnego lub współczesnego. Nigdy wcześniej populacja **2,3 miliona**, z czego połowa to dzieci, nie była odcięta od świata, nieustannie bombardowana i pozbawiona podstawowych potrzeb życiowych przez tak długi czas.

Wniosek: Cud Przetrwania

Prawnie, zamiar zniszczenia grupy „jako takiej” nie musi być wypowiedziany na głos, gdy jest **tak wyraźnie wpisany w logikę kampanii wojskowej**. Ale w Gazie nawet ta zasłona opadła: postępowanie odpowiada wzorcowi, a retoryka potwierdza cel. Fakt, że ktokolwiek w Gazie wciąż żyje, nie jest usprawiedliwieniem dla Izraela – to cud. **Prawnie** ten cud nie może odciągać uwagi od tego, co prawo już wyraźnie określa: **to jest ludobójstwo**, przez postępowanie i intencję.

Stulecie Bezkarne Podżegania: Cytaty Uporządkowane Chronologicznie

Jak uznano w sprawach *Akayesu*, *Bośnia przeciwko Serbii* oraz innych międzynarodowych przypadkach, intencję ludobójczą można również wywnioskować z **publicznych i prywatnych oświadczeń urzędników**, zwłaszcza gdy te oświadczenia nie są potępiane, ale **zinstytucjonalizowane i nagradzane**. Zgodnie z **Konwencją o Ludobójstwie**, państwa sygnatariusze są zobowiązane nie tylko do **powstrzymania się od popełniania ludobójstwa**, ale także do **zapobiegania i karania bezpośredniego i publicznego podżegania** do ludobójstwa. Izrael zrobił odwrotnie.

Podżeganie do ludobójstwa jest nie tylko **rutynowe i znormalizowane** w izraelskim dyskursie politycznym – jest **otwarcie nadawane przez wyższych ministrów, członków koalicji Knesetu, oficerów wojskowych i wpływowe osobowości medialne**, często przy użyciu teologicznego lub eliminacyjnego języka. To nie jest przypadkowe. Odzwierciedla klimat polityczny, w którym **wezwania do masowej eksterminacji są nie tylko tolerowane, ale służą jako referencje dla politycznego awansu**.

Poniższe cytaty ilustrują nie pojedyncze wybuchy, ale **spójny, ideologicznie zakorzeniony wzorzec podżegania**. Rząd Izraela nie podjął **żadnych wysiłków, by ukarać lub nawet zdystansować się** od tych oświadczeń – przeciwnie, wiele z cytowanych osób zostało **awansowanych na stanowiska ministerialne, wybranych ponownie do Knesetu lub mianowanych na kluczowe stanowiska obronne**. To **systematyczne zaniedbanie w zapobieganiu lub karaniu podżegania**, wbrew Artykułowi III(c) Konwencji, nie jest zwykłym niedbalstwem: to **instytucjonalna akceptacja** ideologii ludobójczej.

„Będziemy starali się przetransportować ubogą populację przez granicę, zapewniając jej zatrudnienie w krajach tranzytowych, jednocześnie odmawiając jej jakiejkolwiek pracy w naszym kraju.”

- Theodor Herzl, 12 czerwca 1895, Założyciel Politycznego Syjonizmu, Wpis w Dzienniku

„Musimy wydalić Arabów i zająć ich miejsce... jeśli musimy użyć siły... mamy siłę do dyspozycji. Przymusowy transfer [Palestyńczyków]... mógłby dać nam coś, czego nigdy nie mieliśmy.”

- David Ben-Gurion, 5 października 1937, Pierwszy Premier Izraela, List do Syna

„Nie ma miejsca dla obu narodów... Ani jednej wioski, ani jednego plemienia nie powinno zostać. Arabowie będą musieli odejść, ale potrzebny jest odpowiedni moment, taki jak wojna.”

- Yosef Weitz, 20 grudnia 1940, Dyrektor Departamentu Ziemi Żydowskiego Funduszu Narodowego, Raport Pisemny

„Musimy zmieścić [palestyńskie wioski] z powierzchni ziemi.”

- David Ben-Gurion, 1948, Pierwszy Premier Izraela, Publiczne Wystąpienie

podczas Nakby

Izrael podpisał **Konwencję o Ludobójstwie** 17 grudnia 1949 roku i **ratyfikował ją 9 marca 1950 roku**. Artykuł III Konwencji czyni nie tylko samo ludobójstwo, ale także „**bezpośrednie i publiczne podżeganie do popełnienia ludobójstwa**” przestępstwem podlegającym karze.

W **1977 roku** Izrael uchwalił **Prawo Karne (Poprawka nr 39)**, integrując międzynarodowe przestępstwa z prawem krajowym. **Sekcje 144B i 144C** penalizują podżeganie do rasizmu i przemocy. Teoretycznie podżeganie do ludobójstwa powinno mieścić się w tym ramach prawnych.

„Podbój całej Strefy Gazy i unicestwienie wszystkich sił bojowych oraz ich zwolenników. Gaza musi stać się Dreznem... Unicestwcie Gazę teraz! Wszyscy mieszkańcy Gazy muszą zostać zniszczeni.”

- Moshe Feiglin, sierpień 2014, Były Członek Knesetu i lider skrajnej prawicy, Opublikowany Plan i Wywiad

„Zrównajcie Gazę z ziemią. Bez litości! Tym razem nie ma miejsca na litość! Gaza powinna zostać zrównana z ziemią, a za każdego, kogo zabili, zabijcie tysiąc.”

- Revital Gottlieb, 7 października 2023, Członek Knesetu Izraela (Likud), Post na X

„Nakba teraz! Nakba, która przyćmi Nakbę z 1948 roku. Zamienimy Gazę w gruzy.”

- Ariel Kallner, 8 października 2023, Członek Knesetu Izraela (Likud), Post na X

„Zarządziłem całkowite oblężenie Strefy Gazy. Nie będzie elektryczności, jedzenia ani paliwa. Wszystko jest zamknięte. Walczymy z ludzkimi zwierzętami i działamy odpowiednio. Zdjąłem wszystkie ograniczenia... wyeliminujemy wszystko.”

- Yoav Gallant, 9 października 2023, Minister Obrony Izraela, Publiczne Wystąpienie

„Cała ludność cywilna w Gazie otrzymała rozkaz natychmiastowego opuszczenia. Nie otrzymają ani kropli wody, ani jednej baterii, dopóki nie opuszczą świata. Żaden włącznik elektryczny nie zostanie włączony, żaden kran z wodą, żaden samochód z paliwem.”

- Israel Katz, 12 października 2023, Minister Energii Izraela, Post na X

„To cały naród tam na zewnątrz, który jest odpowiedzialny. Ta retoryka o cywilach, którzy nie wiedzą, nie są zaangażowani, jest absolutnie nieprawdziwa. W Gazie nie ma niewinnych.”

- Isaac Herzog, 13 października 2023, Prezydent Izraela, Konferencja Prasowa

„Jedyne, co powinno wejść do Gazy, to setki ton materiałów wybuchowych z sił powietrznych, ani grama pomocy humanitarnej.”

- Itamar Ben-Gvir, 17 października 2023, Minister Bezpieczeństwa Narodowego Izraela, Post na X

„Czas na broń dnia sądu. Nie niszczenie dzielnic. Zmiazdzenie i zrównanie Gazy. Spalcie Gazę teraz, nic mniej! Bez głodu i pragnienia nie zrekrutujemy współpracowników.”

- Tally Gotliv, 10 października 2023, Członek Knesetu Izraela (Likud), Post na X

„Musisz pamiętać, co Amalek ci zrobił, mówi nasza Święta Biblia. Zamienimy Gazę w pustą wyspę.”

- Benjamin Netanyahu, 28 października 2023, Premier Izraela, Przemówienie Telewizyjne

„Wymażcie Gazę z powierzchni ziemi. Musimy wymazać pamięć o Amaleku.”

- Galit Distel-Atbaryan, 1 listopada 2023, Były Członek Knesetu i Minister Izraela (Likud), Post na X

„Teraz wprowadzamy Nakbę w Gazie. W Gazie nie ma niewinnych.”

- Avi Dichter, 11 listopada 2023, Minister Rolnictwa Izraela i były szef Shin Bet, Wywiad Telewizyjny

„Jedną z opcji jest zrzuć bombę atomowej na Gazę. Modłę się i mam nadzieję na to. W Gazie nie ma niezangażowanych cywilów. Północna Gaza jest piękniejsza niż kiedykolwiek. Wsadzenie wszystkiego jest świetne.”

- Amichai Eliyahu, 5 listopada 2023, Minister Dziedzictwa Izraela, Wywiad Radiowy i Post na X

„Poważne epidemie w Strefie przybliżą nas do zwycięstwa. Gaza stanie się miejscem, gdzie żaden człowiek nie będzie mógł istnieć.”

- Giora Eiland, 19 listopada 2023, Emerytowany Generał-Major IDF i były szef Rady Bezpieczeństwa Narodowego, Opublikowany Felieton w Yedioth Ahronoth

„Jestem osobiście dumna z ruin Gazy i że każde dziecko, nawet za 80 lat, opowie swoim wnukom, co zrobili Żydzi. Musimy znaleźć sposoby dla mieszkańców Gazy, które są bardziej bolesne niż śmierć.”

- May Golan, 12 grudnia 2023, Minister ds. Równości Społecznej i Postępu Kobiet Izraela, Przemówienie przed Knesetem i Wystąpienie na Konferencji

„Wymażcie Gazę z powierzchni ziemi... Gaza musi zostać spalona. Teraz mamy jeden wspólny cel – wymazanie Strefy Gazy z powierzchni ziemi.”

- Nissim Vaturi, 10 stycznia 2024, Wiceprzewodniczący Knesetu (Likud), Wywiad Radiowy

W styczniu 2024 roku Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (ICJ) wydał prawnie wiążące środki tymczasowe, w tym zapobieganie i karanie podżegania do ludobójstwa.

„Nie ma półśrodków... Rafah, Deir al-Balah, Nuseirat – całkowita zagłada. 'Wymażesz pamięć o Amaleku spod nieba.' Może być uzasadnione i moralne zagłodzenie 2 milionów ludzi. Gaza zostanie całkowicie zniszczona... odejdą w dużej liczbie do krajów trzecich. Ani jedno ziarno pszenicy nie wejdzie do Gazy.”

- Bezalel Smotrich, 29 kwietnia 2024, Minister Finansów Izraela, Publiczne Wystąpienie na wydarzeniu Mimouna

„Dzisiaj sprowadziliśmy na Huti plagę ciemności... następna – plaga pierworodnych.”

- Israel Katz, 24 sierpnia 2025, Minister Obrony Izraela, Post na X

Ramy Propagandy: Znormalizowana Nienawiść, Indoktrynacja i Ideologia Eliminacji

W prawie międzynarodowym intencja ludobójcza (*dolus specialis*) może być wnioskowana nie tylko ze skali i systematycznego charakteru dokonanych czynów, ale także z **dowodów potwierdzających**, takich jak **propaganda, ideologia i brak działań w celu zapobiegania lub karania podżegania**. Zasada ta jest dobrze ugruntowana w orzecznictwie: od orzeczenia *Akayesu* (ICTR), które cytowało „szeroko zakrojoną dystrybucję mowy nienawiści” jako dowód intencji, po *Bośnię przeciwko Serbii* (ICJ), gdzie powtarzająca się beczynność państwa w obliczu znanego podżegania została uznana za wspierającą stwierdzenie intencji ludobójczej.

W Izraelu te dowody potwierdzające nie są peryferyjne – są centralne. Hasło „**Śmierć Arabom**” nie jest retoryką marginalną. Jest to **powszechnie tolerowane i oficjalnie eskortowane zawołanie**, powtarzane corocznie podczas **Marszu Flagi w Jerozolimie**, wydarzenia autoryzowanego i chronionego przez izraelską policję, odbywającego się w okupowanej Wschodniej Jerozolimie. Zamiast być potępionym, taki język jest normalizowany w dyskursie publicznym – odbijając się echem na **placach szkolnych, stadionach piłkarskich i nacjonalistycznych wiecach**.

Co ważniejsze, **struktura ideologiczna syjonizmu, funkcjonująca w instytucjach państwowych Izraela, została nasycona supremacyjnymi założeniami**: że Palestyńczycy są demograficzną groźbą, egzystencjalnym wrogiem lub nieludzką przeszkodą dla żydowskiej suwerenności. Ten ideologiczny framework nie jest ukryty – jest **otwarcie nauczany, wzmacniany i uzbrajany**. Prominentni izraelscy urzędnicy rutynowo określają Palestyńczyków jako „**ludzkie zwierzęta**”, „**Amalek**” lub „owady” do „wytępienia”. To nie są pomyłki – to **systematyczne i zatwierdzone podżegania** do przemocy ludobójczej.

Liczne świadectwa byłych syjonistów i izraelskich sygnalistów opisują **indoktrynację rozpoczynającą się we wczesnym dzieciństwie**, gdzie Palestyńczycy są przedstawiani nie jako sąsiedzi czy ludzie z prawami, ale jako niebezpieczni agresorzy. Byli żołnierze IDF, edukatorzy i byli nacjonaści zeznali, że wychowywano ich w **kulturze strachu, uprawnień i dehumanizacji**, uczono, że **IDF istnieje, by chronić Żydów przed unicestwieniem**, a współczucie dla Palestyńczyków jest formą zdrady.

Organizacje takie jak **Breaking the Silence**, a także dziennikarze i byli żołnierze, donoszą, że szkolenie wojskowe wzmacnia te idee – **przedstawiając życie Palestyńczyków jako możliwe do poświęcenia**, a zbrodnie wojenne jako legalne taktyki. Użycie obrazów teologicznych („Amalek”, „biblijna zemsta”, „plaga pierworodnych”) dodatkowo zakorzenia tę ideologię w narracji religijnie usankcjonowanego unicestwienia.

To wszystko spełnia, a prawdopodobnie przewyższa, standard dla **dowodów potwierdzających intencję ludobójczą** ustalony w międzynarodowym orzecznictwie. Gdy propaganda jest **wszechobecna**, ideologia **zinstytucjonalizowana**, a podżeganie **ani karane, ani powstrzymywane**, tworzy ideologiczną infrastrukturę ludobójstwa.

Poza Wszelkimi Standardami Dowodowymi: List Knesetu jako Bezpośrednie Przyznanie do Polityki

List z 31 grudnia 2024 roku od członków izraelskiego **Komitetu Spraw Zagranicznych i Obrony** jest prawdopodobnie **najbardziej wyraźnym i jednoznacznym dokumentem politycznym dowodzącym intencji ludobójczej**, wyprodukowanym przez jakiekolwiek państwo od czasu *Procesów Norymberskich* i *Konferencji w Wannsee*. Podczas gdy wcześniejsze ludobójstwa wymagały od prokuratorów wnioskowania intencji z zakodowanego języka lub pośredniego planowania, ten list **nie pozostawia wątpliwości**: otwarcie żąda, aby IDF **zniszczył infrastrukturę energetyczną, żywnościową i wodną**, nałożył **śmiertelne oblężenia** oraz **wyeliminował wszystkie osoby, które nie pokazują białej flagi**.

Data: 31.12.2024

Do: Ministra Obrony Izraela Katza

Temat: Plan Operacyjny w Strefie Gazy

Szanowny Panie,

My, członkowie Komitetu Spraw Zagranicznych i Obrony, piszemy do Pana, aby zażądać ponownego rozważenia planu operacyjnego dla walk w Strefie Gazy, w świetle poważnych rezultatów dotychczas oraz perspektyw na przyszłość. Szczegółowo wyjaśniamy poniżej:

Działania operacyjne w Strefie Gazy, jak przedstawiono nam w Komitecie Spraw Zagranicznych i Obrony przez poprzedniego Ministra Obrony jeszcze przed rozpoczęciem operacji lądowej 27.10.23, oraz jak realizowano je na polu od tamtej pory, nie pozwalają na osiągnięcie celów wojny zdefiniowanych przez przywództwo polityczne: upadek zdolności rządowych i wojskowych Hamasu. Te cele nie zostały zrealizowane do dziś, mimo że jest to mały teren, a wróg nie posiada narzędzi ani zdolności nowoczesnej armii.

Jak publicznie zauważył Szef Sztabu, IDF działa poprzez ukierunkowane rajdy – metodę, która brakuje centralnego komponentu w tego rodzaju wojnie partyzanckiej: kontroli. Skuteczna kontrola nad terytorium i ludnością jest jedyną podstawą do oczyszczenia bastionów wroga ze Strefy, do osiągnięcia

decyzji i zwycięstwa – a nie stagnacji i wojny na wyczerpanie, w której główną stroną wyczerpaną jest Izrael. Dlatego wysyłamy naszych żołnierzy raz po raz do dzielnic i zaułków, które już wielokrotnie zostały zdobyte, miejsc, gdzie starsze dowództwo IDF oświadczyło, że bataliony Hamasu zostały rozmontowane i zniszczone, i które zostały oczyszczone z wroga – a mimo to w tych samych miejscach płacimy straszliwą i nie do zniesienia cenę w krwi.

Od 6.10.2024 rozpoczęła się inna operacja w północnej części Strefy Gazy, na południe od osi Mefalsim, która obejmowała okrążenie i ewakuację ludności na południe. Wszyscy mieliśmy nadzieję, że oznaczy to początek działań wojskowych, które przyniosą wymagane zmiany, ale wydaje się, że ta akcja nie jest prawidłowo realizowana. To znaczy, po okrążeniu i humanitarnej ewakuacji, IDF nie traktuje pozostałych jako wrogów – jak to jest zwyczajem w prawie międzynarodowym i we wszystkich armiach zachodnich – i ponownie naraża życie naszych żołnierzy, wchodząc na gęsto zabudowane obszary.

Po okrążeniu i ewakuacji ludności, instrukcje IDF powinny być jasne:

1. Zniszczenie z daleka wszystkich źródeł energii – paliwa, instalacji słonecznych, rurociągów, kabli, generatorów itp.
2. Zniszczenie wszystkich źródeł żywności – magazynów, wody, pomp wodnych oraz wszelkich innych odpowiednich środków.
3. Eliminacja z daleka każdego, kto porusza się w obszarze i nie pojawia się z białą flagą podczas dni skutecznego oblężenia.

Po tych działaniach i dniach oblężenia tych, którzy pozostali, IDF powinien stopniowo wchodzić, aby przeprowadzić pełne oczyszczenie bastionów wroga. Powinno to być zrobione w północnej części Strefy i w ten sam sposób w każdym innym sektorze: okrążenie, ewakuacja ludności do obszaru humanitarnego i skuteczne oblężenie aż do poddania się lub całkowitej eliminacji wroga. Tak działa każda armia, i tak powinny działać również Siły Obronne Izraela.

Pomimo powtarzających się pytań i prośb w Komitecie Spraw Zagranicznych i Obrony, nie otrzymaliśmy zadowolających odpowiedzi od przedstawicieli IDF w Komitecie, dlaczego nie działają zgodnie z wymaganiami, dlaczego porażka Hamasu jest określana jako „operacyjny stan końcowy” walk, i jakie są plany na przyszłość. Dlatego żądamy natychmiastowej interwencji w udzielaniu odpowiedzi na te pytania oraz wydania odpowiednich instrukcji IDF, aby osiągnąć decyzję i przestać narażać życie naszych żołnierzy bez uzasadnienia.

Kopia:

- Premier Benjamin Netanyahu - Przewodniczący Komitetu Spraw Zagranicznych i Obrony MK Yuli Edelstein

Sygnatariusze:

* **Amit Halevy**, Likud, MK, Komitet Spraw Zagranicznych i Obrony * **Nissim Vaturi**, Likud, Wiceprzewodniczący Knesetu, Komitet Spraw Zagranicznych i Obrony * **Ariel Kallner**, Likud, MK, Komitet Spraw Zagranicznych i Obrony * **Osher Shekalim**, Religijny Syjonizm, MK, Komitet Spraw Zagranicznych i Obrony * **Zvi Sukkot**, Religijny Syjonizm, MK, Komitet Spraw Zagranicznych i Obrony * **Ohad Tal**, Religijny Syjonizm, MK, Komitet Spraw Zagranicznych i Obrony * **Limor Son Har-Melech**, Żydowska Siła, MK, Komitet Spraw Zagranicznych i Obrony * **Avraham Bezalel**, Żydowska Siła, MK, Komitet Spraw Zagranicznych i Obrony

Te instrukcje nie są jedynie taktyczne – stanowią **plan celowej eksterminacji populacji cywilnej**, i jako takie, **przekraczają próg prawny** dla udowodnienia intencji ludobójczej według wszelkich istniejących standardów w międzynarodowym prawie karnym. Autorzy nie są niskopoziomowymi aktorami ani marginalnymi ekstremistami; są **wybranymi legislatorami** pełniącymi rolę w kształtowaniu polityki bezpieczeństwa narodowego. Ich żądania nie są **metaforyczne** – określają specyficzne, sekwencyjne metody **eksterminacji populacji**, wyraźnie sformułowane jako strategia państwowa.

W przeciwieństwie do nazistowskich urzędników, którzy często ukrywali planowanie ludobójstwa w eufemizmach („Ostateczne Rozwiązanie”), ten list mówi jasno. Określa intencję, metodę i uzasadnienie na piśmie, pod oficjalnym znakiem rządu Izraela. Żaden trybunał w historii nie wymagał wyraźniejszych dowodów.

Istnienie takiego dokumentu **eliminuje możliwość wiarygodnego zaprzeczenia**. Przekształca to, co w przeciwnym razie mogłoby być uznane za dowody poszlakowe ludobójstwa, w **bezpośrednie dowody planowania na poziomie polityki**, realizacji i ideologicznego uzasadnienia dla czynów eksterminacyjnych. Zgodnie z prawem międzynarodowym ten list powinien być traktowany jako **dymiąca broń** – wyraźne przyznanie się do *dolus specialis*, zatwierdzone na najwyższych szczeblach rządu.

Wniosek: Intencja Udowodniona Poza Rozsądną Wątpliwością – Obowiązek Działania, Nie Tylko Obserwacji

Przestępstwo ludobójstwa zgodnie z Konwencją z 1948 roku wymaga zarówno **zakazanych czynów** (*actus reus*), jak i **zamiaru zniszczenia chronionej grupy w całości lub częściowo** (*dolus specialis*). Jak wykazała ta analiza, **postępowanie Izraela w Gazie spełnia wszystkie pięć kategorii zakazanych czynów**, a jego zamiar zniszczenia Palestyńczyków „jako takich” jest nie tylko wnioskowany ze skali i celowania jego operacji – jest **wyraźny w jego retoryce, systematyczny w jego instytucjach i skodyfikowany w jego polityce**.

Dowody – prawne, statystyczne, militarne i ideologiczne – spełniają międzynarodowy próg „**poza rozsądną wątpliwością**”. To, co rozgrywa się w Gazie, nie jest przypadkiem niejednoznacznym ani granicznym. To ludobójstwo.

Jak potwierdził **Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości w *Bośni przeciwko Serbii* (2007)**, wszystkie państwa mają **pozytywny obowiązek prawny zapobiegania ludobójstwu** w momencie, gdy dowiedzą się o poważnym ryzyku. Ten obowiązek **nie ogranicza się do dyplomatycznego potępienia lub sankcji ekonomicznych**. W obliczu przytłaczających dowodów państwa są zobowiązane do **podjęcia wszystkich rozsądnie dostępnych środków**, aby zatrzymać ludobójstwo – w tym, jeśli to konieczne, **środków przymusu** na podstawie Rozdziału VII Karty ONZ.

Obejmuje to, co najmniej:

- **Wprowadzenie strefy zakazu lotów** nad Gazą w celu zatrzymania bombardowań lotniczych;
- **Ułatwienie korytarzy humanitarnych i dostarczania pomocy**, w tym z eskortą wojskową, jeśli to konieczne;
- **Sankcjonowanie i izolowanie izraelskich urzędników zaangażowanych w kampanię**;
- **Zawieszenie pomocy wojskowej i ekonomicznej** dla Izraela zgodnie z obowiązkami handlu bronią w prawie międzynarodowym humanitarnym;
- **Wspieranie międzynarodowych ścigań** współwinnych jednostek.

Niewypełnienie tego naraża państwa na **odpowiedzialność zgodnie z prawem międzynarodowym**. Jak w *Bośni przeciwko Serbii*, państwo, które nie zapobiega lub nie karze ludobójstwa, może zostać uznane za odpowiedzialne przez ICJ i zmuszone do **zapłaty odszkodowań**. Ponadto osoby – czy to głowy państw, ministrowie, czy dowódcy wojskowi – mogą zostać **pociągnięte do odpowiedzialności karnej** na podstawie **Artykułów 25 i 28 Statutu Rzymskiego** za **współudział, podżeganie lub odpowiedzialność dowódczą**.

Ludobójstwo nie jest pasywnym wydarzeniem. To polityka. I świat obserwuje nie tylko Izrael, ale każde państwo, które to umożliwia – przez działanie lub bezczynność. Precedens prawny jest jasny. Polityczne koszty współudziału rosną. Moment na interwencję nie jest jutro. Jest teraz.